

въроятнo избѣгване. Азъ отговорихъ че ще да напиша Цанкозу, Мусеичъ потвърди че е уѣренъ вече какъ Кривцовъ ще прати паритѣ и приложи че, той отъ Одринъ ще му пише и спомни че закѣняването по испращането може да спре работата, за което той ще бѣде отговоренъ, — даже че ще пише и на Графътъ. Най-сетнѣ азъ заявихъ че ще се погрижа щомъ стигна въ София да намѣря, независимо отъ Кривцовитѣ пари, до 100 л. и пр. и пр. А като Пополу и всичко това си бѣше достатъчно и ме чукане съ тоя въпросъ, втори пѣтъ пламнѣхъ и му говорихъ доста грубу, ако и безъ да докача висината му почеть като другаръ въ дѣлото. И той се расърди и казваше че пари му не трѣбватъ, че той самъ ще намѣри срѣдетъ а за да стигне въ София и пр. — Азъ се изпанихъ и той утихна и си последвахме разискванията, като че нищо не е бивало.

Пополъ, при геничко тоза, е молодець побече отъ колкото можѣхъ да си мисля.

Мусеичъ ме събѣта да не оставамъ сами тука другаритѣ, а да ги имамъ всекога прѣдъ очи. Казахъ му че предпочитамъ самъ да съържа, отколкото съ пекадърни другари.

28 — II — 12 ч. в.

К. Пополъ ме извѣсти, че револверитѣ сѣ намѣрили добри, на 25 крачки опиватъ се цѣли въ дървото. Видѣхъ се съ Мусеича, останахъ да си зема азъ револверъ и камн отъ Цариградъ и го орихъ, щото да се неотбизамъ въ Одринъ, което отъ друга страна ми е полезно. Той ми каза че въ Пловдивъ сръщаннето на другаритѣ ще е най-удобното на Буварджикътъ, а Пополъ да кондиса на х. «Марица». Василевъ може на «Адрианоуполъ» или «Кацигра». Револверитѣ и камитѣ въ Цариградъ се продавали въ голѣмата мааза близо Енджумая. Той ще се погрижи само за стрихнинъ и ще остане писмо.

По 6 ч. се събрахме у мене. Пополъ разказа, че Бѣлягинъ писалъ въ Севастополъ и очаквалъ въ петѣкъ нитроглицеринъ, колкото иматъ, ако билъ останалъ още. Бомби не може да прати, а фишеци колкото за 3 фунта въ 12 дена, 10 — за да се събере отъ аптекитѣ, а 2 дни да се израбо